

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

CAMERA DEPUTAȚILOR

Parlamentul României adoptă prezenta Lege:

LEGE

Privind protejarea patrimoniul cultural imaterial

CAPITOLUL I DISPOZIȚII GENERALE

Art. 1. - (1) Prezenta lege stabilește cadrul general necesar pentru identificarea, documentarea, cercetarea, prezervarea, protecția, promovarea, punerea în valoare, transmiterea și revitalizarea diferitelor aspecte ale patrimoniului imaterial ca factor de dezvoltare economică, determinant al coeziunii sociale și caracteristică definitorie a comunităților umane.

(2) Prezenta lege nu poate fi folosită, în întregime sau în parte, de nici o persoană fizică sau juridică pentru a obține protecția unui element al patrimoniului cultural imaterial prin intermediul actelor normative care reglementează proprietatea industrială sau dreptul de autor.

Art. 2. - În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos se identifică după cum urmează:

a) *patrimoniu cultural imaterial* - practicile, reprezentările, expresiile, cunoștințele, abilitățile - împreună cu instrumentele, obiectele, artefactele și spațiile culturale asociate acestora -, pe care comunitățile, grupurile și, în unele cazuri, indivizii le recunosc ca parte integrantă a patrimoniului lor cultural și care se manifestă îndeosebi în următoarele domenii:

- i) tradiții și expresii orale, incluzând limba ca vector al patrimoniului cultural imaterial;
- ii) artele spectacolului;
- iii) practici sociale, ritualuri și evenimente festive;
- iv) cunoștințe și practici referitoare la natură și la univers;
- v) tehnici legate de meșteșuguri tradiționale.

b) *expresii culturale tradiționale* – forme de manifestare a creativității umane cu exprimare materială, verbală, muzicală, coregrafică, grafică,

arhitecturală, componente ale patrimoniului cultural imaterial, caracterizate prin:

- i) caracterul anonim al originii creației lor;
- ii) transmiterea și păstrarea lor se face în special în cadrul familiei sau al unei comunități locale și cu precădere în pe cale non-formală și informală;
- iii) sunt realizate într-o proporție semnificativă cu ajutorul unor unelte sau instrumente acționate de energii naturale, cum sunt cea hidraulică sau eoliană, ori de forța musculară umană sau animală;
- iv) existența și cunoașterea lor, delimitate teritorial, percepute ca fiind intrinsec legate de comunitățile în care au fost create, păstrate și transmise;
- v) realizarea, efectuarea sau prestarea lor se face fără utilizarea de tipare, modele sau orice alt mijloc de reproducere care să permită prin natura lui obținerea de produse, servicii, lucrări sau interpretări identice;
- vi) transmiterea și păstrarea, de obicei, fără folosirea tiparului sau a oricărui alt mijloc de comunicare în masă și la distanță;
- vii) faptul că sunt comune unor comunități care pot fi delimitate pe criterii de vârstă, geografice, de sex, etnice, profesionale sau de orice altă natură;
- viii) sunt realizate în cadrul comunităților umane de către persoane care trăiesc în mod obișnuit în aceste comunități și pentru satisfacerea nevoilor culturale, materiale, economice, religioase sau de altă natură obișnuite ale membrilor respectivei comunități.

c) *artizanat* – activitate care:

- i) are ca scop obținerea de produse, prestarea de servicii ori efectuarea de lucrări, folosind în mare măsură unelte, instrumente, tehnici și materii prime tradiționale;
- ii) este realizată de către o persoană fizică în mod individual ori în cadrul unei asociații familiale, a unei societăți comerciale ori a unei societăți cooperative artizanale;
- iii) este realizată pentru a oferi practicantului și familiei acestora mijlocul principal de subzistență;
- iv) este realizată fără a avea o legătură directă cu comunitatea în interiorul căreia se originează produsele, serviciile sau lucrările;
- v) prin modul său de organizare permite obținerea de rezultate în serie sau identice.

d) *expresii culturale populare* – componente ale patrimoniului cultural imaterial caracterizate prin:

- i) manifestări desfășurate în mod spontan, fără legătură directă cu originea acestora;
- ii) faptul că nu pot fi delimitate ca fiind specifice unei anumite comunități.
- iii) origine anonimă sau existența unui autor ignorată cu bună credință de către purtătorii lor;
- iv) transmiterea și păstrarea lor, prin modalități diverse; inclusiv în cadrul sistemelor educaționale și de formare profesională oficiale sau instituționalizate;

CAPITOLUL II

EXPRESIILE CULTURALE TRADIȚIONALE

Art. 3.- (1) Expresiile culturale tradiționale sunt rezultatul activității de creație a unei comunități umane cu caracteristici culturale coerente care permit delimitarea de alte comunități umane

(2) Expresiile culturale tradiționale cuprind:

a) creație exprimată în forme verbale: povestea, basmul, snoava, ghicitoarea, legenda, balada, teatrul popular, lirica rituală și nerituală, orația, descântecul și alte asemenea.

b) creație exprimată în forme non-verbale: melodia vocal instrumentală sau de joc, dansul

c) creație exprimată în forme sincretice: cântecul cu acompaniament instrumental, incantația și alte asemenea.

d) creație exprimată în forme materiale, denumite *produse meșteșugărești*: desenul și modelul decorativ, obiecte, instrumente, unelte și instalații.

(3) Expresiile culturale tradiționale pot fi exprimate și sub forma rețetei sau instrucțiunii de preparare sau pregătire a unei substanțe chimice, aliment ori material.

(4) Expresiile culturale tradiționale prevăzute la alin. (2) lit. a)-c) sunt realizate de *creatori-interpreți populari*, iar cele prevăzute la alin. (2) lit. d) și alin. (3) de către *meșteșugari tradiționali*.

Art. 4. - (1) În cazul în care pentru un domeniu sau o ocupație din cadrul expresiilor culturale tradiționale există cel mult două persoane pe întreg teritoriul României apte să realizeze acele expresii, persoanele în cauză primesc titlul de tezaure umane vii și beneficiază de următoarele drepturi:

a) au de drept calitatea de evaluator sau formator pentru domeniul sau ocupația în care își desfășoară activitatea;

b) beneficiază de sprijin financiar sau material din partea instituțiilor publice cu atribuții în domeniul expresiilor culturale tradiționale în vederea

organizării de cursuri de inițiere sau formare profesională pentru tineri și adulți pentru domeniul sau ocupația în care își desfășoară activitatea;

c) participă la târguri de specialitate naționale sau internaționale organizate în țară sau străinătate cu decontarea tuturor cheltuielilor aferente de către instituțiile publice de subordonare centrală pentru târgurile internaționale, respectiv de către instituțiile publice de subordonare locală pentru târgurile naționale.

(2) Titlul de tezaur uman viu este viager, personal și netransmisibil și se acordă potrivit normelor metodologice elaborate de Ministerul Culturii și Cultelor și aprobate prin hotărâre a Guvernului în termen de 120 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. 5. - (1) Creatorii-interpreți populari și meșteșugarii tradiționali se pot asocia în vederea adoptării *mărcii tradiționale distinctive* necesară deosebirii creațiilor acestora de creații similare din alte zone etnografice.

(2) *Marca tradițională distinctivă* poate fi reprezentată ca însemn grafic, element de port sau în orice formă cu exprimare fizică.

(3) *Marca tradițională distinctivă* poate fi utilizată și pentru produsele meșteșugărești, cu acordul exprimat în scris al entităților asociative ale creatorilor populari din zonele etnografice la care se face referire.

(4) Exploatarea economică a expresiilor culturale tradiționale fără acordul scris al reprezentanților comunităților în cadrul cărora sunt acestea realizate sau, după caz, al asociațiilor prevăzute la alin. (1) este interzisă și sancționează cu confiscarea veniturilor obținute în urma exploatării.

(5) Creatorii-interpreți populari și meșteșugarii tradiționali sunt asimilați producătorilor agricoli și beneficiază de același regim fiscal.

(6) Creatorii-interpreți populari și meșteșugarii tradiționali își desfășoară activitatea în mod individual sau în cazul unor asociații familiale care nu au calitatea de comerciant.

CAPITOLUL III

ARTIZANATUL ȘI EXPRESIILE CULTURALE POPULARE

Art. 6. - (1) Practicarea artizanatului de către o persoană fizică în mod individual, denumită *artizan*, este permisă cu respectarea următoarelor condiții:

a) artizanul este singurul executant al produselor, lucrărilor sau serviciilor;

b) artizanul este autorizat în condițiile Legii nr.300 din 28 iunie 2004 privind autorizarea persoanelor fizice și a asociațiilor familiale care desfășoară activități economice în mod independent și respectă prevederile acestei legi în practicarea artizanatului;

c) artizanul deține un certificat de calificare, certificat de absolvire sau certificat de competențe cu recunoaștere națională pentru ocupația practică, eliberat în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Artizanul poate folosi forță de muncă numai pe durata unui contract de ucenicie la locul de muncă.

(3) Artizanul nu poate avea mai mult de un ucenic pe an.

Art. 7. - (1) Practicarea artizanatului în cadrul unei asociații familiale, denumită *asociație familială artizanală*, este permisă cu respectarea următoarelor condiții:

a) membrii asociației familiale artizanale sunt singurii executanți ai ocupației artizanale și nu folosesc în nici un mod forță de muncă din afara asociației familiale;

b) asociația familială artizanală este autorizată în condițiile Legii nr.300 din 28 iunie 2004 privind autorizarea persoanelor fizice și a asociațiilor familiale care desfășoară activități economice în mod independent și respectă prevederile acestei legi în practicarea artizanatului;

c) cel puțin un membru al asociației familiale artizanale deține un certificat de calificare, certificat de absolvire sau certificat de competențe cu recunoaștere națională pentru meșteșugul practicat, eliberat în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Asociația familială artizanală poate folosi forță de muncă din afara asociației familiale numai pe durata unui contract de ucenicie la locul de muncă.

(3) Asociația familială artizanală nu poate avea mai mult de doi pe an.

Art. 8. - (1) Practicarea artizanatului în cadrul unei societăți comerciale, denumită societate comercială artizanală este permisă cu respectarea următoarelor condiții:

a) societatea comercială artizanală are ca unic obiect de activitate practicarea activității artizanale și este încadrată în categoria microîntreprinderii;

b) societatea comercială artizanală poate desfășura alte activități economice numai în măsura în care acestea se află în strânsă legătură cu practicarea artizanatului și sunt necesare pentru valorificarea produselor, serviciilor și lucrărilor artizanale;

c) societatea comercială artizanală poate fi organizată doar sub forma societății comerciale în nume colectiv;

d) societatea comercială este înființată cu respectarea prevederilor Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

e) asociatul unic, cel puțin un asociat, după caz, sau cel puțin un salariat angajat cu contract individual de muncă pe perioadă nedeterminată, dețin un certificat de calificare, certificat de absolvire sau certificat de competențe cu recunoaștere națională pentru artizanatul practicat, eliberat în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Societățile comerciale care au ca obiect de activitate și realizarea de activități artizanale au obligația ca în termen de un an calendaristic de la data intrării în vigoare a prezentei legi să își adapteze statutul în conformitate cu prevederile prezentei legi.

Art. 9. - Practicarea artizanatului în cadrul unei societăți cooperative artizanale este permisă cu respectarea următoarelor condiții:

a) societatea cooperativă artizanale este înființată și organizată ca societate cooperativă de gradul 1, cu respectarea prevederilor Legii nr. 1/2005 privind organizarea și funcționarea cooperăției;

b) majoritatea membrilor cooperatori dețin un certificat de calificare, certificat de absolvire sau certificat de competențe cu recunoaștere națională pentru artizanale practicat, eliberat în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 10. - (1) Artizanatul poate fi practicat și în puncte de lucru mobile cu respectarea următoarelor cumulativă a următoarelor condiții:

a) afișarea vizibilă a certificatului de înregistrare al artizanului, asociației familiale artizanale, societății comerciale artizanale sau societății cooperative artizanale, după caz;

b) afișarea vizibilă a certificatului de calificare, certificatului de absolvire sau certificatului de competențe deținut de persoana care efectuează activitatea artizanale;

c) activitatea artizanale este practică cu caracter temporar.

(2) Comercializarea produselor artizanale în afara spațiilor comerciale sau locurilor de producție este permisă cu respectarea cumulativă a următoarelor condiții:

a) afișarea vizibilă a certificatului de înregistrare al artizanului, asociației familiale artizanale, societății comerciale artizanale sau societății cooperative artizanale, după caz;

b) afișarea vizibilă a certificatului de calificare, certificatului de absolvire sau certificatului de competențe deținut de persoana care efectuează activitatea artizanală;

c) expunerea produselor artizanale pe mese, suporti, rafturi, stelaje sau altele asemenea, cu o înălțime minimă de 1 metru;

d) ambalarea produselor artizanale vândute astfel încât acestea să poată fi transportate în condiții care să permită păstrarea integrității fizice a acestora;

e) aplicarea pe fiecare produs artizanal sau pe ambalajul acestuia, după caz, a unei etichete ori a unui însemn care să cuprindă denumirea produsului, numele sau denumirea producătorului.

(3) Încălcarea prevederilor prezentului articol se sancționează cu interzicerea desfășurării de activități în domeniul artizanal pentru o perioadă de cel mult 5 ani.

Art. 11. - (1) Pregătirea profesională în domeniul artizanatului se face cu respectarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pregătirea profesională în domeniul activităților artizanale se poate face și de către artizani sau în cadrul asociațiilor familiale artizanale, societăților comerciale artizanale ori societăților cooperative artizanale.

(3) Prin derogare de la prevederile art. 207 alin. (1) din Codul Muncii poate fi ucenic în domeniul artizanatului și persoana cu vârsta mai mare de 25 de ani.

(4) Atestarea maestrului de ucenicie pentru ocupații din domeniul artizanatului se face de către Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și Ministerul Culturii și Cultelor.

(5) Furnizorii de formare profesională care organizează programe de formare profesională în domeniul artizanatului sunt autorizați și de către Ministerul Culturii și Cultelor.

(6) Certificatele de calificare profesională și de absolvire prevăzute la art. 31 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată, cu modificările și completările ulterioare, eliberate pentru ocupațiile din domeniul artizanatului poartă și antetul Ministerului Culturii și Cultelor.

(7) Formatorii prevăzuți la art. 14 alin. (1) lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru ocupații din domeniul artizanatului sunt atestați de instituția publică de subordonare centrală cu atribuții în domeniul formării profesionale.

(8) Certificarea evaluatorilor de competențe profesionale prevăzuți la art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru ocupații din domeniul artizanatului se face și cu participarea reprezentanților instituției publice de subordonare centrală cu atribuții în domeniul formării profesionale.

CAPITOLUL IV

MĂSURI DE PROTECȚIE A PATRIMONIULUI IMATERIAL

Art. 12. - (1) Se înființează Registrul Național al Patrimoniului Imaterial care cuprinde expresiile culturale tradiționale existente pe teritoriul României.

(2) Registrul Național al Patrimoniului Imaterial este organizat în liste după cum urmează:

- a) Lista expresiilor culturale tradiționale dispărute;
- b) Lista expresiilor culturale tradiționale aflate în pericol de dispariție;
- c) Lista expresiilor culturale tradiționale vii.

(3) Registrul Național al Patrimoniului Imaterial este organizat și administrat de Institutul de Etnografie și Folclor „C. Brăiloiu”.

Art. 13.- În termen de 180 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi Ministerul Culturii și Cultelor elaborează Programul național de protejare a Patrimoniului Imaterial care se aprobă prin hotărâre a Guvernului în interiorul acestui termen.

CAPITOLUL V

INSTITUȚII ȘI ORGANIZAȚII CU ATRIBUȚII ÎN DOMENIUL PATRIMONIULUI IMATERIAL

Secțiunea 1

Ministerul Culturii și Cultelor

Art. 14. - Ministerul Culturii și Cultelor îndeplinește următoarele atribuții specifice:

- a) elaborează politici și strategii în domeniul de aplicare al legii;

- b) coordonează la nivel național activitatea instituțiilor publice cu atribuții în domeniul patrimoniului imaterial pentru evitarea disfuncționalităților și în sprijinul integrării sistemului administrativ în domeniu din România cu sistemele similare din străinătate;
- c) aprobă criteriile de delimitare pentru expresiile culturale tradiționale, potrivit art. 2 lit. b) pct. iiiv);
- d) aprobă regulamentele cadru de organizare și funcționare al centrelor teritoriale și județene pentru patrimoniul imaterial;

Secțiunea 2

Centrul Național pentru Patrimoniul Imaterial

Art. 15.- Centrul Național pentru Patrimoniul Imaterial este instituție publică de cultură în subordinea Ministerului Culturii și Cultelor, finanțată din venituri proprii și din alocații de la bugetul de stat.

Art. 16. - Organizarea și funcționarea Centrului Național pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale se aprobă prin ordin al ministrului culturii și cultelor, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 17.- Centrul Național pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale are următoarele atribuții:

- a) efectuează activități de promovare a patrimoniului imaterial de pe teritoriul României la toate nivelele;
- b) sprijină, inclusiv financiar, activitățile de valorificare, promovare și diseminare a expresiilor culturale tradiționale inițiate de alte persoane fizice sau juridice;
- c) inițiază programe pentru conservarea, protejarea și promovarea expresiilor culturale tradiționale;
- d) colaborează cu Institutul de Etnografie și Folclor "Constantin Brăiloiu" la elaborea criteriilor de delimitare pentru expresiile culturale tradiționale;
- e) realizează programe-cadru de educație permanentă în domeniul expresiilor culturale tradiționale;
- f) editează și difuzează, pe orice suport, cărți și alte publicații din domeniul patrimoniului imaterial și artei de amatori;
- g) propune regulamentul cadru de organizare și funcționare al centrelor teritoriale și județene pentru patrimoniul imaterial.

Secțiunea 3

Centrele teritoriale pentru conservarea și promovarea

culturii tradiționale

Art. 18. - (1) Centrele teritoriale pentru conservarea și promovarea culturii tradiționale, denumite în continuare centrele teritoriale, sunt instituții publice de cultură, cu personalitate juridică, sub autoritatea metodologică Ministerului Culturii și Cultelor, finanțate din venituri proprii și din alocații de la bugetele județene, care exercită competențe partajate ale autorităților administrației publice în domeniile de aplicare ale prezentei legi, potrivit regulilor generale cuprinse în Legea-cadru a descentralizării nr. 195/2006.

(2) Centrele teritoriale au sediul în municipiile reședință de județ ale județelor Neamț, Alba, Cluj, Brăila, Ialomița, Dolj și în Municipiul București.

(3) Sfera de competență a fiecărui centru teritorial este corespunzătoare zonelor de dezvoltare regională, astfel cum sunt delimitate acestea potrivit Legii dezvoltării regionale nr. 151/1998.

(4) În vederea asigurării mijloacelor financiare necesare, în bugetul anual al fiecărui județ din sfera de competență a centrelor teritoriale se prevede un procent de minimum 0,25% din acest buget pentru finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale centrelor teritoriale.

Art. 19. - (1) Centrele teritoriale funcționează sub îndrumarea metodologică a Centrului Național pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale.

(2) Regulamentul cadru de organizare și funcționare al centrelor teritoriale pentru conservarea și promovarea culturii tradiționale se elaborează în termen de 60 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se aprobă în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 20. - Centrele teritoriale pentru conservarea și promovarea culturii tradiționale au următoarele atribuții pe care le exercită în județele aflate în sfera lor de competență:

- a) coordonează și îndrumă, după caz, din punct de vedere metodologic, în plan județean, activitatea instituțiilor publice și a organizațiilor cu activitate în domeniul expresiilor culturale tradiționale;
- b) editează și difuzează publicații în domeniul expresiilor culturale tradiționale;
- c) inițiază și sprijină proiecte și programe de promovare a expresiilor culturale tradiționale;
- d) propune Ministerului Culturii și Cultelor acordarea titlului de "Tezaur uman viu" pentru creatorii populari prevăzuți la art. 5;
- e) efectuează studii și cercetări privind patrimoniul imaterial.

Secțiunea 4

Centrele județene pentru patrimoniul imaterial

Art. 21. - (1) Centrele județene pentru patrimoniul imaterial sunt instituții publice de cultură, cu personalitate juridică, finanțate din venituri proprii și din alocații de la bugetele județene.

(2) În vederea asigurării mijloacelor financiare necesare, în bugetul anual al fiecărui județ se prevede un procent de minimum 0,15% din acest buget pentru finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale centrelor județene pentru patrimoniul imaterial.

Art. 22. - (1) Centrele județene pentru patrimoniul imaterial funcționează sub îndrumarea metodologică a Centrului Național pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale.

(2) Regulamentul cadru de organizare și funcționare al centrelor județene pentru patrimoniul imaterial pentru conservarea și promovarea culturii tradiționale se elaborează în termen de 60 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se aprobă în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 23.- Centrele județene pentru patrimoniul imaterial au următoarele atribuții:

- a) editează și difuzează publicații în domeniul patrimoniului imaterial;
- b) inițiază și sprijină proiecte și programe de promovare a artizanatului și expresiilor culturale populare;
- c) efectuează studii și cercetări privind patrimoniul imaterial;
- d) coordonează și îndrumă din punct de vedere metodologic, în plan județean, activitatea așezămintelor culturale;
- e) sprijină activitatea artiștilor amatori;
- f) constată încălcarea prevederilor art. 11 alin. (1) și (2) și sesizează instanța de judecată competentă.

Secțiunea 5

Muzeele

Art. 24. - (1) Păstrarea și conservarea expresiilor culturale tradiționale în afara comunităților în care au fost create acestea se realizează în principal în cadrul muzeelor.

(2) Pentru îndeplinirea obiectivelor specifice activității muzeale, muzeele îndeplinesc următoarele atribuții principale în domeniul expresiilor culturale tradiționale:

- a) efectuează cercetări pentru identificarea expresiilor culturale tradiționale aflate în pericol de dispariție și pentru dezvoltarea colecțiilor muzeale;
- b) efectuează lucrări de restaurare, păstrare și conservare a expresiilor culturale tradiționale care au formă materială;
- c) păstrează sub forma înregistrărilor pe diferiți suporti a expresiilor culturale tradiționale care nu au formă materială;
- d) organizează activități de promovare a expresiilor culturale tradiționale în rândul publicului larg;
- e) editează, pe diferiți suporti, tipărituri și reproduceri audio și video având ca subiect expresiile culturale tradiționale;
- f) organizează, în condițiile legii, activități de educative și de formare profesională destinate oricărei persoane, indiferent de vârstă;
- g) colaborează cu celelalte instituții publice cu atribuții în domeniul expresiilor culturale tradiționale pentru delimitarea zonelor geografice și a zonelor etnografice prevăzute la art. 2 lit. a) pct. iv);
- h) asigură, la solicitarea celor interesați, consultanță de specialitate în vederea adoptării *mărcii tradiționale distinctive*.

Secțiunea 6

Institutul de Etnografie și Folclor “Constantin Brăiloiu”

Art. 25. - (1) Institutul de Etnografie și Folclor “Constantin Brăiloiu”, denumit în continuare Institutul, este persoană juridică română, de interes public, care funcționează în condiții de autonomie funcțională și financiară sub autoritatea Academiei Române.

(2) Sediul Institutului este în municipiul București, str. Tache Ionescu nr. 25, sector 1.

(3) Institutul funcționează pe baza regulamentului de organizare și finanțare propriu aprobat de Academia Română.

Art. 26. - (1) Institutul are ca obiect de activitate realizarea de cercetări științifice fundamentale și avansate, precum și activități conexe în următoarele domenii: folcloristică, etnomuzicologie, etnocoreologie, etnografie, etnologie, arhive neconvenționale.

(2) Pentru realizarea obiectului său de activitate Institutul îndeplinește următoarele atribuții generale:

- a) elaborează sinteze fundamentale, relevante pentru permanența și evoluția valorilor culturii imateriale românești, din țară și de la purtătorii din afara granițelor, a grupurilor minoritare, precum și publicarea lor;
- b) administrează în condiții de independență, conservă și îmbogățește baza de documente specifice din Arhiva neconvențională de folclor și etnografie, ca parte integrantă a fondului arhivistic național, după sistemul determinării

- pe genuri, specii, categorii, prin tehnică audio-vizuală și manuscrisă în vederea consemnării fenomenelor de cultură imaterială;
- c) observă impactul globalizării culturale și definește științific identitățile culturale ca procese, fenomenologie, mentalitate;
 - d) valorifică documentele aflate în Arhiva neconvențională de folclor și etnografie, prin reproducerea acestor pe orice suport;
 - e) contribuie la dezvoltarea disciplinelor etnologice – folcloristică, etnomuzicologie, etnocoreologie, etnografie – prin corelarea cercetării teoretice cu cea cu caracter aplicativ și valorifică rezultatele cercetărilor;
 - f) asigură consultanță de specialitate Centrului Național pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale pentru îndeplinirea atribuțiilor acestuia prevăzute la art. 16 lit. b) și d);
 - g) înființează și administrează Registrul Național al Mărcilor Tradiționale Distinctive.
 - h) elaborează și publică lucrări în conformitate cu planurile anuale de cercetare;
 - i) efectuează cercetări de teren;
 - j) efectuează activități de instruire și informare a specialiștilor și a publicului larg.

Secțiunea 7

Organizații de drept privat

Art. 27. - (1) Asocierea creatorilor-interpreți populari sau a meșteșugarilor tradiționali în vederea adoptării *mărcii tradiționale distinctive* se poate face sub forma asociației sau fundației.

(2) În cazul în care într-o zonă delimitată potrivit art. 2 lit. b) pct. iv) există mai multe organizații ale creatorilor populari, acestea vor adopta de comun acord o singură *marcă tradițională distinctivă*.

(3) Membrii organizațiilor creatorilor populari prevăzute la alin. (1) nu pot fi decât creatorii-interpreți populari sau meșteșugarii tradiționali din zona delimitată potrivit art. art. 2 lit. b) pct. iv).

Art. 28 - Asociațiile sau fundațiile care, potrivit statutelor proprii, desfășoară activități în domeniul expresiilor culturale tradiționale, dar nu sunt organizații ale creatorilor populari în sensul prezentei legi nu pot adopta o *marcă tradițională distinctivă*.

CAPITOLUL VII

MARCA TRADIȚIONALĂ DISTINCTIVĂ

Art. 29. - (1) *Marca tradițională distinctivă* este însemnul grafic, elementul de port sau orice formă cu exprimare fizică creată în scopul deosebirii unei creații populare de altele asemenea din alte zone etnografice.

(2) În vederea adoptării unei *mărci tradiționale distinctive*, organizațiile creatorilor populari vor elabora, cu sprijinul instituțiilor prevăzute în Capitolul IV Secțiunile 2 – 5, o descriere detaliată pentru creațiile populare cărora li se aplică *marca tradițională distinctivă*.

(3) Descrierea creațiilor populare va conține referiri la tehnicile, metodele, uneltele și materiile prime utilizate, elementele de design caracteristice, inclusiv regimul cromatic, precum și la orice alte elemente care să poată permite identificarea corectă și completă a creației populare.

Art. 30. - (1) *Marca tradițională distinctivă* poate fi utilizată pentru orice creație artistică și tehnică tradițională care întrunește condițiile prevăzute la art. 10 alin. (1).

(2) Utilizarea unei mărci tradiționale distinctive fără acordul exprimat în scris al organizației creatorilor populari care a adoptat-o și în alte condiții decât cele prevăzute în prezenta lege constituie infracțiune și se sancționează cu amendă între 500 și 2000 RON.

(3) Săvârșirea faptei prevăzute la alin. (2) de către persoana juridică se sancționează cu amendă și cu pedeapsa complementară a suspendării activității persoane juridice pe o durată de 2 ani.

CAPITOLUL VIII DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Art. 31. - La data intrării în vigoare a prezentei lei se abrogă art. 3 alin. (1) lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 424 din 1 septembrie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 650/2002.

Această lege a fost adoptată în ședința din..... cu respectarea prevederilor art. 75 alin (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI

Nicolae VĂCĂROIU